

Naša Četrtna Skupnost

december 2005

številka 5

Glasilo četrtne skupnosti Črnuče MO Ljubljana

Vsebina:

Znani Črnučani:
dr. Matjaž Kmecl
Stane Bobič

O četrtnih skupnostih:
Županja Danica Simšič
Svetniki s Črnuč

Naša društva:
ŠRD Gazela
PDG Črnuče

Zgodovina Črnuč, 2. del

NOVICE

Jarški prod – ljubljanska in državna sramota!

To žalostno resnico smo že večkrat zapisali, ko smo poudarjali nujnost zaščite območja ob levem bregu Save, ki predstavlja enega glavnih virov pitne vode za Ljubljano. Zdaj lahko pripišemo, da je tudi državna sramota, saj so reke in obalni pasovi javna dobrina v skrbi države. Kljub prijavi na pristojne državne inšpektorate, območje še vedno onesnažujejo z dovažanjem odpadkov in divjim izkopavanjem gramozov, kar se nazorno vidi iz naših fotografij, posnetih pred nekaj dnevi. Najnovejša študija Geografskega inštituta Antona Melika pod naslovom »Izdelava katastra in predlog prednostne sanacije odlagališč odpadkov vodozbirnega območja črpališča Jarški prod«, ugotavlja, da je na območju 151 divjih odlagališč odpadkov, od katerih je 40 odlagališč polno aktivnih, 44 delno aktivnih, 54 je mlajših od enega leta, kar kaže na zelo aktivno dovažanje materiala. Odpadki so različni, vsebujejo salonit z azbestnimi vlakni in druge zdravju škodljive materiale, ki jih dež izpira

v podtalnico. V sklepkih študije je navedeno, da predstavlja območje Jarškega proda **eno z odpadki najbolj obremenjenih območij pri nas.**

Kdo je za to odgovoren? Povedati moramo, da je bilo območje Jarškega proda, še pred tremi leti, do sprejetja zakona o vodah in izdaje uredbe Vlade RS o vodovarstvenem območju vodonosnika Ljubljanskega polja, v pristojnosti Mestne občine Ljubljana, s katero smo se resno dogovarjali, kako ga zaščititi. Z novim zakonom o vodah in z uredbo Vlade RS pa so pristojnosti prešle na državo, konkretno na Ministrstvo za okolje in prostor RS. Po določitih 18. čl. uredbe izvajajo nadzor štirje inšpektorati in sicer Inšpektorat za kmetijstvo, Gradbeni inšpektorat, Inšpektorat za varstvo okolja in Zdravstveni inšpektorat. Žal ugotavljamo, da je kljub tako številnemu zakonskemu nadzoru zaščita neučinkovita. Mogoče prav zaradi tega!

Sračja dolina razglašena za naravno vrednoto

Dolina severno od Črnuč ob potoku Črnušnica s pritoki, imenovana Sračja dolina, s pestro vegetacijo in

Letos nas je sneg zgodaj presenetil

zelenimi jasmami ter širnimi obronki gozdov do Straškega vrha, Doba in Rašice, je s pravilnikom Ministrstva za kulturo RS (Ur. list. RS, št. 111/2004) razglašena za naravno vrednoto. V pravilniku je označena kot dolina zgornjega toka Črnušnice s habitati redkih in ogroženih vrst ter ostanki nižinskega gozda, v Črnučah s hidrološkimi, botaničnimi, zoološkimi in ekosistemskimi zvrstmi naravnih vrednot.

Starejši krajanji se še prav gotovo spominjajo, da je nekdanja občina Ljubljana Bežigrad leta 1986 sprejela dolgoročni plan občine mesta Ljubljane za obdobje 1986–2000, in v Sračji dolini načrtovala stanovanjsko soseso s 1000 stanovanji v večstanovanjskih objektih in 580 v enodružinskih hišah. Z odločnim nasprotovanjem krajanov in bivše KS Črnuče je bila leta 1991 pozidava Sračje doline opuščena, vendar ne za dolgo. Zasebnik je od kmetov odkupil v Sračji dolini precej zemljišč in pričel z gradnjo dirkališča za motokros. Zaradi ostrega nasprotovanja bivše KS Črnuče so inšpektorji gradnjo ustavili. Upajmo, da bo razglasitev Sračje doline za naravno vrednoto ustavila tovrstne apetite.

Franc Ules

OBVESTILO!

Vsi letos rojeni novorojenčki, s stalnim bivališčem na območju četrtne skupnosti Črnuče, bodo dobili darila ne glede na to, da je proračunsko leto formalno že zaključeno. Rojstvo svojih otrok naj starši prijavijo v pisarni četrtne skupnosti v kulturnem domu Črnuče, na Dunajski 367, tel. 561 57 90, darilo pa bodo dobili v začetku prihodnjega leta.

Hkrati vas obveščamo, da bo po novem letu vsak torek od 9. do 10. ure na sedežu četrtne skupnosti možen razgovor s policistom s policijske postaje Bežigrad, ki je zadolžen za varnost v naši četrtni skupnosti.

Želimo vam prijetne božične praznike in srečno in uspešno novo leto!

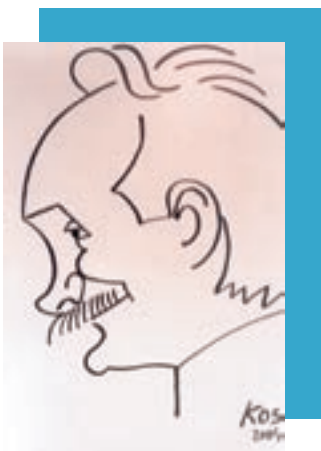
Znani Črnučani

Dr. Matjaž Kmecl

Matjaža Kmecla ni treba posebej predstavljati. Med študenti priljubljeni univerzitetni profesor slavistike, pisec kratke proze in dramatike, verjetno še vedno najboljši (zagotovo pa najbolj popularni) slovenski kulturni minister (sicer še v okviru Jugoslavije, a naša kultura je bila pod njim že popolnoma slovenska zadeva), v času osamosvajanja član državnega predsedstva. Le malo Črnučanov ne ve, da živi na Črnučah, zato naša rubrika nikakor ne more mimo njega.

Na Črnučah zdaj živite že približno 10 let. Očitno ste jih vzljubili – zakaj?

Tu živiva z ženo že 15 let, naj popravim. Če pa dodam še tistih 6 ali 7 let, ko sem hodil sem iz mesta zidat in dihat svež zrak, se jih našteje kakšnih 20. Časa dovolj, da odženejo korenine: v Gmajni sijajni sosedje, gozdovi Stražnih hribov se začenjajo takoj za domom, imam ne premajhen (pa tudi ne prevelik) vrt, ki sem si ga vedno želel, ljubi božji mir. Črnuče so pač prijazno mestece.

Kar precej ste dejavni v družbenem in kulturnem življenju kraja. Kaj bi se še dalo narediti na tem področju?

Tako zelo dejaven pač nisem, rad grem na koncerte KD Svoboda, če le utegnem; prav tako vsaj na otvoritev Spasičevega festivala Črnuška jesen; skoraj aboniran sem na govore pri Prešernovih proslavah in še kakšna malenkost. Ni veliko. Dalo pa bi se seveda po mojem prepričanju storiti še marsikaj – toda skoraj vse je vezano na status kraja, ki deluje pač kot ljubljanski privesek. Od blizu opazujem, kakšne krvave muke poti zadnja leta Aleksander Spasič, kadar poskuša iz mestnih blagajn izbežati kakšne tolarje za Črnuško jesen; pokonci drži ta »svoje« minifestival samo z osebnim navdušenjem in prijateljskimi zvezami med umetniki. Pa Spasič ni kdorsibodi, je stalni dirigent v ljubljanski Operi, in tudi festivalček je zasnovan resno. Podobno velja za skoraj vse črnuške kulture aktiviste, ki jih niti ni tako malo: glede na možnosti so doslej ustvarili zelo veliko. Vztrajno in z zanosom (pa tudi majčkeno grenkobe) rinejo naprej.

Precej je očitkov, da so Črnuče zanemarjene in da glede na sosednji Trzin in Domžale delujejo precej neugledno. Posveča mesto temu delu dovolj pozornosti?

Slišalo se bo smešno, toda za začetek bi jaz branil take »črne akcije«, kot je bila tista s postavitvijo krajevnega napisa Črnuče. »Neznani storilci« so z njo pokazali, kaj si mnogi Črnučani mislijo o položaju kraja glede na mesto. Če drugega ne, je med Ljubljano in Črnučami Sava in sam vedno pravim, da so Črnuče na stajerski strani Save. Četrtna skupnost šteje, če se ne motim, kakih 13.000 duš, in se veča iz leta v leto. Samo Gmajna (ali Zgornje Črnuče) šteje več prebivalcev kot četrtna slovenskih občin in vendar je skoraj vse, od podhranjenega zdravstvenega doma do policajev, tu vezano na mesto. Nisem separatist in mislim, da je upravná drobitev slovenskega prostora prej škodljiva in maloumna kot kaj drugega, toda včasih ne gre drugače kot vsaj misliti in žugati separatistično osamosvojitveno.

Vaš morebitni nasvet svetu četrtné skupnosti? Čemu naj posveti največ svoje energije?

Najlaže je biti nadležen in pameten z nasveti od strani. V svetu sedi dovolj razumnih, od nas vseh izvoljenih ljudi in že sami dobro vedo, kako in kaj; ne bi jim rad še jaz solil pameti. Še enkrat: ne gre za vprašanje umnosti, gre za vprašanje možnosti. Čemur pa bi sam osebno posvetil največjo strateško pozornost (in naj ne zveni sebično, ker živim skoraj ob robu gozda), bi bila trajna skrb za zeleni značaj kraja, s tem pa še posebej za Sračjo dol-

in Stražne hribe vse do Rašice. Prostor, ki postaja iz dneva v dan bolj rekreacijsko področje množice Ljubljančanov, je pač zmeraj bolj zanimiv tudi za različne »investitorje«. Doslej je uspelo skupaj z državljsko pobudo in čuječnostjo poskus kakšne take diverzije že ubraniti, se pa bojim, da bo pritisk zmeraj hujši. Sploh nisem prepričan, da bi bilo »mesto« v tem primeru kak prav hudo zagnan zeleni branilec, bolj bi se zanašal na »krajevno oblast« in voljo. Poglejte samo, kako svinjsko je zanemarjena Sava in do kod vse seže »investitorska« pogoltnost, primerov – kot »afer« – ne manjka.

Stane Bobič

Staneta se spominjamo kot dolgoletnega predsednika krajevnih skupnosti Gmajna in Nadgorica, ki sta se v njegovem času preoblikovali iz vasi v mestno naselje z več kot 10.000 prebivalci. V tem času so Črnuče dobile vodovod, kanalizacijo, sedanji cestni sistem, telefonsko omrežje, kabelsko TV omrežje. Na Črnučah smo dobili novo šolo, novo pošto, trgovino, vrtec in zdravstveni dom.

Poleg tega so dobile Črnuče od podjetja Emona vrnjen zadružni dom, ki ga je krajevna skupnost prenovila v sedanji Kulturni dom Črnuče. Stane je krajevno skupnost vodil do leta 1994.

V spominu bo ostal kot izjemno operativen predsednik, ki je znal za skupno delo v javno korist motivirati tudi svoje sodelavce. To je vrednota, ki v današnjem času vedno bolj izginja. Od njega smo se poslovili lani.

ZGODOVINA

Srednjeveški zapisi o črnuških naseljih

Ozemlje na levem bregu Save, kje ležijo danes Črnuče, je spocetka verjetno pripadalo mejnemu grofu v Kranju, upravljalo pa se ga je z gradu v Kamniku. Kamnik je bil v tistih časih pomembnejše mesto od Ljubljane, mimo je namreč vodila obvezna trgovska pot proti vzhodu. Najbolj znani gospodarji dežele in Kamnika tega časa so bili grofje Andeški. Leta 1228 kot nosilci grofovske oblasti izumrejo. Njihovo posest in položaj so sprva dedovali Babenberški in nato Španheimi, ki so sedež grofije preselili v Ljubljano, vendar kmalu izumrejo in po vrtincu vojne v letu 1335 zavladajo Habsburžani.

Pomemben srednjeveški zgodovinski vir so listine. Iz ohranjenih listin se javljajo imena naselij, imena posestnikov, imena kupcev, obdarjencev ter kdo je sodeloval pri sklepanju poslov. Iz teh podatkov lahko sklepamo o družbenem položaju vpletenih, njihovem bogastvu, posredno pa lahko sklepamo še o razvoju in razmerah v naseljih.

V listini z datumom 1. nov. 1260 je Ulrik III Španheimski podaril samostanu v Bistri posest okoli Begunj, ter posest Werianta iz Kamnika, kamor so sodile hube iz Tuštanja, Sinj, Domžal, Podgorice, Gameljn in Rašice.

Podgorica se izmed črnuških naselij še najpogosteje javlja, saj leta 1300 Konrad Gallenberški proda Oto iz Podgorice in njegovi ženi Katri eno hubo pri Nadgorici, nato pa leta 1304 Kunigunda, vdova Henrika Wuntscher-ja iz Podgorice prepusti hčerki in samostanu v Mekinjah dve hubi pri Litiji, poleg tega pa še tretjo hubo pri Podgorici.

Črnuče se, zapisane kot Zternütss, prvič javljajo 27. oktobra 1322, ko Francišek, ljubljanski meščan iz bankirske družine Porgger, podari svoji ženi Katarini Mengeški, hčerki viteza Hertvika Mengeškega, dvajset kmetij na levem bregu Save, med njimi tudi eno na Črnučah. Drug zapis o Črnučah sledi čez nekaj let, ko leta 1345 Vid s Pšate, ki je sodnik v Ljubljani, podari za hčerki Mekinskemu samostanu dve hubi, ki ležita na Črnučah (Zernuschcz).

Ime vasi Nadgorica se spet javi, ko Herman Čretski s Čreteža (Rewtenberger von Rewtwnberch) z ženo v letu 1355 podelita v fevd Nemškemu viteškemu redu v Ljubljani eno hubo v Nadgorici ob Savi, ki sta jo kupila od Hermana, Perkovega brata, ki je meščan v Ljubljani.

Groezzel Porger iz Ljubljane in njegova žena Elspett se v listini iz leta 1362 odrekata in prodajata samostanu v Mekinjah eno hubo v Črnučah pri Savi (Zernuecz pei der Saw)

Šentjakob, skupaj s pozabljenim naseljem Luže, se pojavi v letu 1362, ko Filip Luški (Lawsacher) in njegova žena Kunigunda prodata svoj dvor z mlinom v Lužah ob Savi pri Šentjakobu (Lawsach pey der Saew cze sand Jacob) Haynnenu iz Loke.

Sprehod skozi listine zaključimo s pismom grofa Albreht IV. Goriškega, ki v januarju 1364 podeljuje »Lenartu Muzznu nekdanjo desetino Dieczla von Mesburcha, ki leži na Kranjskem pri Savi ob Črnučah (pey der Sauw cze Tschernettsch), pri Podborštu (zu dem Vorst), na Dobravi (czu dem Hard), na Ježi ter Nadgorici (czu der Jes und cze Negoricz)« ... Listino pečatita z bratom grofom Majnhardom Goriškim.

Iz predstavljenih zapisov lahko ugotovimo razgibano trgovino med plemiči, meščani ter samostani. Izstopajo naslednji posestniki: samostan v Mekinjah, družina »Iz Pšate« ter Porge-rji iz Ljubljane. Tako lahko začitimo rast moči samostanov in meščanstva, ter dejstvo, da že ob prvih omembah naselij ne moremo govoriti, da je katerokoli naselje podložno eni osebi oziroma enemu gospodstvu.

Na podlagi teh in ostalih ohranjenih zapisov lahko ugibamo o večjem pomenu področja Podgorice in poti proti Domžalam v primerjavi s Črnučami. K takšnemu sklepanju vodijo podatki iz poslov, saj ti govorijo o številčno večji prodaji hub iz okolice Podgorice in omemb, da so nosilci poslov izvirali iz teh krajev.

Družine iz Podgorice so imele v posesti kmetije do Litije, družina iz Pšate pa je zasedala pomembne mestne in cerkvene službe. O večji moči tega področja govori tudi omemba štirih dvorov in mlina ter broda pri Šentjakobu. Dvor, ki je v bistvu večji gospodarski kompleks v lasti meščanov ali nižjega plemstva, se na področju Podgorice do konca 14. stoletja omeni v Lužah, Šentpavlu, Pšati in Dragomlju, za prostor med Nadgorico in Črnučami pa take omembe ni.

Viri, literatura:

Državni arhiv Dunaj (HHStA), W-594, f. 86,

KOS M: Gradivo za srednjeveško zgodovino Ljubljane (GZL) 1956–1968, Starejša in mlajša naselja okoli Ljubljane, Geografski vestnik XXIII (1951),

SHUMI F.: Archiv für Heimatskunde II (1882–1887). Ljubljana.

Enciklopedija Slovenije XII, 1998

KOS D.: Ministeriali grofov Andeških na Kranjskem, prispevek k zgodovini Evrope v visokem srednjem veku (2002),

STRAŽAR S.: Mengeš in Trzin skozi čas (1993), Domžale, mesto pod Goričico (1998)

ŠTIH: Kranjska v času Andeških grofov, prispevek k zgodovini Evrope v visokem srednjem veku (2002)

Aljoša Bizjak

Četrtni skupnosti v Ljubljani – kako naprej?

Mestni svet in mestna uprava sta študijo o participaciji meščanov Ljubljane pri urejanju javnih zadev vzela resno in naklonjeno. Na seji je mestni svet sprejel nekaj sklepov, s katerimi naj bi zagotovili večjo motivacijo za delo svetov četrtinskih skupnosti, s tem pa tudi njihovo boljše in za mestno občino tudi koristnejše delo. Mestni svet je tokrat sklepe sprejel popolnoma soglasno! Potrebno bo:

- **s spremembo zakonodaje, ki jo bo predlagala MOL, naj bi uveljavili** vloge ožjih delov občin v postopkih odločanja tako, da bi mestni svet pristojnost odločanja o posamezni zadevi lahko prenesel na ožji del občine in v določenih zadevah svojo odločitev lahko vezal na mnenje ali soglasje četrtne skupnosti;
- **na četrtne skupnosti** bi lahko prenesli določene javne gospodarske službe, vendar bi bilo prej vendarle treba oceniti, ali bolje te naloge opravljajo javna gospodarska podjetja ali pa četrtne skupnosti, saj je izvedba teh nalog precej zahtevna;
- **možen bi bil prenos nalog, s katerimi se pospešuje kulturne, športne in druge društvene dejavnosti (ter organizacijo kulturnih, športnih in drugih prireditev)**. Ob prenosu bi točno opredelili, kateri programi se bodo sofinancirali v okviru četrtinskih skupnosti, kateri pa se sofinancirajo z javnimi razpisi v okviru MOL;
- **striktna uveljavitev sodelovanja četrtinskih skupnosti pri opravljanju javnih zadev v nalogah**, pri katerih lahko četrtne skupnosti aktivno sodelujejo z dajanjem predlogov in mnenj in pri izvedbi sodelujejo z mestno upravo;
- **določitev meril in kriterijev** za financiranje delovanja četrtinskih skupnosti MOL;

- **vključitev možnosti, da svet četrtne skupnosti sklicuje zbere krajanov;**
- **vključitev možnosti oblikovanja posvetovalnega telesa župana, ki bi ga sestavljali predsedniki svetov četrtinskih skupnosti, v statut;**
- **zagotovitev možnosti predstavniku sveta četrtne skupnosti, da na seji pristojnega delovnega telesa in na seji mestnega sveta predstavi stališče oz. mnenje do gradiva, ki se nanaša na četrtno skupnost;**
- **omogočiti četrtnim skupnostim, da so bistveno vplivnejše pri upravljanju poslovnih prostorov, namenjenih za delovanje lokalne samouprave;**
- **vključevanje predstavnikov četrtinskih skupnosti v pripravo gradiv za mestni svet**, s čimer bi dosegli pravočasno vključevanje interesov prebivalcev že v fazi priprave gradiv;
- **v službah mestne uprave se določi »koordinatorja« za sodelovanje z uslužbenci** Oddelka za lokalno samoupravo, za posredovanje informacij z delovnega področja ter sodelovanje s sveti četrtinskih skupnosti pri izvajanju njihovih nalog.

O vseh teh vprašanih smo se pogovarjali z ljubljansko županjo Danico Simšič

Gospa županja, pred nekaj dnevi je mestni svet prvič poglobljeno razpravljal o četrtinskih skupnostih. Treba je reči, da se naklonjenostjo do tega, da se njihova vloga poveča in da prevzamejo v izvedbo več nalog kot zdaj.

Vsekakor sem vesela, da je prišlo do te razprave. Zase lahko rečem, da sem že tedaj, ko sem bila mestna svetnica, torej v obdobju med 1998 in 2002, aktivno podpirala zamisel, da je Ljubljano treba precej decentralizirati in da je treba ljubljanske četrtne skupnosti usposobiti, da opravljajo tiste naloge, ki jih tamkajšnji prebivalci ostreje opazijo, bolje analizirajo in so jih tudi sposobni bolje razrešiti. Z veseljem bom soglašala s prenosom takih nalog na četrtne skupnosti, še zlasti, če bom videla, da za predlogi stoji ustrezna motiviranost in sposobnost ljudi iz četrtinskih svetov ...

Vašo komunikacijo s četrtinskimi skupnostmi smo v četrtih ocenjevali različno. Po eni strani ste se nekoliko redkeje s predsedniki svetov sestajali na skupnih sestankih, po drugi strani pa ste bili kar precej prisotni na sestankih v samih četrtinskih skupnostih?

Morda mi tule delate malo krivice. Res je, da sem si vzela manj časa za redne skupne sestanke, a sem to poskušala obilno nadoknaditi z neposrednimi razgovori s predsedniki četrtinskih svetov v moji pisarni. Najboljši pa je osebni obisk v četrtinskih skupnostih, saj sem prepričana, da je razgovor z večjim številom ljudi v posameznih četrtih tisto, kar omogoča človeku, da zares začuti utrip kraja, njegove probleme, pa tudi pripravljenost ljudi, da jih rešujejo. Naj povem, da so bili ti razgovori zame ena prijetnejših izkušenj pri mojem delu. Čeprav so mi ponekod obljubljali težke besede in težavna pogajanja, smo se povsod pogovarjali odkrito, s spoštovanjem in prijazno. Vesela sem zlasti tega, da se je v dialogu z mojim sodelavci kar nekajkrat tudi pokazalo, da sklicevanje na neke birokratske formalnosti dostikrat ni upravičeno in da se da narediti veliko.

Na razpravi v mestnem svetu je prav predsednik črnuške četrti izpustil medijsko bombico, da v Črnučah razmišljajo o svoji občini, torej izločitvi iz mestne občine. Kako bi komentirala taka razmišljanja? Slišimo, da črnuški separatizem sploh ni edini?

No, pustiva dejstvo, da formalnih možnosti za kaj takega že dolgo ni. Črnuče so del Ljubljane in ne samostojno naselje. Moram pa reči, da se bom trudila, da bi bili na Črnučah zadovoljni, da so del Ljubljane – tako kot se bom v okviru svojih možnosti potrudila tudi za druga ljubljanska območja. Vendar pa moram poudariti, da kot županja (enako pa velja tudi za mestni svet) nisem prejele

nobene vloge, v kateri bi v kateremkoli delu Ljubljane predlagali izločitev iz naše mestne občine ali ustanovitev nove občine. Obstajata pobudi, da bi se spremenile meje četrtnih skupnosti, ki so jo dali v Sneberjih, ali da bi ustanovili novo četrtno skupnost, kot so predlagali v Zalogu. Kakorkoli, vsem pobudam, še zlasti tistim, ki jih je dalo večje število ljudi, je potrebno prisluhniti, saj za njim verjetno stoji želja po izboljševanju stvari, torej so koristne tudi za mesto. Resnično si želim, da Ljubljana svoje prebivalca ne bi silila v kakršnekoli življenjske in organizacijske okvire, ki jim ne bi ustrezali, ampak da bi se ona prilagajala ljudem.

Črnuče so razmeroma izpostavljena četrtna skupnost na meji mestne občine in meji na trzinsko in domžalsko občino, ki se res hitro razvijata in pri Črnučanih vzbujata zavist. Bo Ljubljana že zaradi tega kaj bolj pazila na svoja severna vrata?

Na obisku pri vas nisem dobila vtisa, da bi bili Črnučani nezadovoljni s svojim položajem znotraj mesta. Res pa je, da ste četrt, ki se šele strukturira in stabilizira, saj je bilo v preteklih letih tukaj izvedenih mnogo različnih gradenj, za katere se šele zdaj postopoma vzpostavlja primerna infrastruktura, kar bo trajalo še nekaj časa. Mislim, da boste z novimi kriteriji za financiranje četrtnih skupnosti, ki jih bomo pripravili na osnovi razprave na mestnem svetu, lahko marsikaj postorili za tista izboljšanja kraja, kjer največ lahko naredijo prav krajanji, kar sami. Najpomembnejše vodilo pa bo mestni prostorski načrt, s katerim bomo naslednje leto začrtali vse bistvene razvojne elemente. Z njimi bodo tudi Črnuče dobile jasnejšo funkcijo in trdno urbano zasnovo. Veste, tudi v Trzinu in Domžalah problemov ne manjka, kajti tudi ti dve iz vrste najbogatejših slovenskih občin morata prilagajati novo in staro in njuna infrastruktura je pogosto podobno problematična. Vsekakor pa lahko rečem, da bomo v Ljubljani pazili na to, da občinske meje ne bi bile črta ločnica med krajema, kjer bi se razvojne razlike videle na prvi pogled. Nikakršnega razloga ni zato – naše razvojne možnosti so dobre in znali jih bomo uveljaviti tako, da bomo lahko vsi ponosni na svoje mesto.

Svetnici in svetniki o svojem delu

Delovanje sveta četrtne skupnosti Črnuče je verjetno obremenjeno s podobnimi problemi kot v drugih ljubljanskih četrtih. Zato v veliki meri svet ostaja brez realizacije zastavljenih planov. Pa vendar, ali so vzroki za delo, ki ni čisto v skladu s pričakovanji, le zunanji? Svetnikom smo zastavili tri vprašanja:

- 1. Kako ocenjujete delovanje sveta Četrtna skupnosti?**
- 2. Kaj pravite o udeležbi na seji, in o svoji udeležbi?**
- 3. Kakšna je motivacija za delo v svetu?**

Franc Slak (NSi, 95 % prisotnost na sejah)

V zvezi z delom Četrtna skupnosti bi najprej spregovoril o zaposlenih na Četrtni skupnosti Črnuče. Na sedežu ČS opravljajo delo za potrebe ČS tri osebe. Z njimi sem kot predsednik Sveta zadovoljen in mislim, da so v večini zadovoljni tudi občani.

Pri delovanju Sveta ČS pa bom bolj kritičen. Predvsem komisije, ki smo jih ustanovili za različna področja, so premalo aktivne. Nekateri so obupali, ker se naši predlogi prepočasno realizirajo. Pri tem pa oviro predstavlja tudi pomanjkanje časa in finančne stimulacije glede na vloženo delo. Vendar mislim, da bo z novimi pravili tudi to urejeno.

Pohvalno je, da svetniki ČS še niso obupali da se predlogi, ki jih kar naprej dajejo, tako malokrat realizirajo. Mislim, da je skrb za ČS toliko večja, kot pa naj bi bilo omahovanje, da se premalo naredi. Prisotnost strank v ČS ni pomembno. V Četrtni naj ne bi delovala politika v takem smislu, da bi prešla pred potrebami in projekti, ki jih je treba za ČS tudi narediti. Prednost damo razvoju, kjer ne bi bilo medsebojnih trenj in bi lahko vso energijo porabili za te projekte. Z udeležbo sem sorazmerno zadovoljen. Malo kdaj prihaja do tega, da ne bi bili sklepčni, kar je pomembno. Da pa bi bila udeležba 100% je težko pričakovati zaradi ostalih obveznosti.

Status ČS v mestu je premalo definiran, saj se ni nič spremenil zaradi ustanovitve ČS v tej smeri, da bi se določilo, koliko pooblastil imajo ČS. To mislim, da se bo izboljšalo, drugače bo preveč

želja po ustanovitvi svojih samostojnih občin. To se dogaja tudi na Črnučah, saj Črnučani razmišljajo o svoji občini. Gledajo sosednjo občino, kot je na primer Domžale, ki zahtevajo mestno občino. Pri skoraj 200 občinah kot jih je v SLO, je skoraj tri četrtine občin z manjšim številom prebivalcev kot jih imajo Črnuče.

Anton Kolenc (SDS, 95 % prisotnost na sejah)

Delo je za en k ... Ne zaradi ČS, ampak zaradi takšnega mestnega statuta, v katerem ČS nima nobenih pooblastil, nobene moči. Lahko samo posluša, jamra, stoka in kima, drugega pa ne more.

Dejstvo je, da uresničevanje obljub ni možno, ker mestna oblast ne dovoljuje. Ne pusti, da bi četrtne skupnosti zaživele oz. da bi delale tako kot bi morale delati. To je po mojem mnenju tudi vzrok za nizko udeležbo članov. Ljudje so dojeli, da nimajo več moči, da se nič več ne spremeni. Zato vztrajamo samo tisti, ki smo najbolj zagnani.

ČS zaradi mestne oblasti ne morejo zaživeti. Prepričan sem, da se to mora spremeniti in upam, da se bo tudi struktura v Ljubljani obrnila, da bodo prišli na položaj ljudje, ki razumejo Ljubljano in ki jim ni samo za svoj imidž.

Boštjan Batič (LDS, 47 % prisotnost na sejah)

Kot svetnik je prepričan, da na življenje četrtne skupnosti ne more vplivati.

Na vprašanje, ali opravlja svojo funkcijo po najboljših močeh, je odgovoril pritrdilno.

Jože Osterman (SD, 89 % prisotnost na sejah)

Mislim, da so četrtne skupnosti v določeni krizi, ki je malo tudi posledica pretiranih pričakovanj ob začetku njihovega delovanja. V četrtnih svetih se je gojila iluzija, da so veliko pomembnejši, kot so v resnici. Za človeka, ki se je dal izvoliti v svet četrti zato, da bi bil pomemben zaradi možnosti odločanja, ne pa za to, da bi tam resno delal v korist svojih sosedov, je bil to morda kar šok. Sveti so formalno za zdaj bolj posvetovalna telesa kot odločevalci, a se da kljub temu veliko narediti. A treba je delati.

Od leta 2002 sem manjkal na dveh sejah, pa še to zaradi dveh že davno prej dogovorjenih zadev, ki jih nisem mogel preložiti. Udeležba na seji je pač osnovna stvar, s katero dokažeš vsaj minimum resnosti in upoštevanja kolegov ter tistih, ki so te izvolili. Vendar se samo z udeležbo stvari ne bi smele končati. Svetniki bi morali pomagati, kjerkoli je to mogoče. Jaz sem poskušal, čeravno bi morda lahko storil še več. Mislim, da je to normalno – navsezadnje sem se denimo v življenju nekaj naučil in je prav, da pomagam tukaj, kjer živim.

Problem predstavlja predvsem to, da izostajajo v glavnem eni in isti. Kot kaže, jih v svetu nismo znali motivirati, stranke, na katerih listah so bile izvoljeni, pa se tudi ne zanimajo za njihovo delo. Očitno je, da je z ljudmi treba delati, treba jih je tudi zaposliti, saj mnoge motivira, ko začutijo, da so za nekaj odgovorni. Tukaj mora zlasti predsednik s svojim načinom dela omogočiti, da se ljudje čutijo povezane skozi skupne probleme in skozi to, kako jih rešujejo. Če te klime ni, je delo pač slabo ali pa ga sploh ni.

Jožef Jeraj (SLS, 68 % prisotnost na seji)

ČS imamo mnogo premalo pristojnosti, da bi lahko delovale koristno. V tem je tudi glavni razlog za manjši interes za sodelovanje v ČS.

Jaz sem manjkal le izjemoma. Razlog za slabši obisk pa je po mojem tudi iskati v politizaciji nekaterih članov, kar obremenjuje iskanje konkretnih rešitev.

Kot dolgoletni član bivše krajevne skupnosti Črnuče Gmajna pa si prizadevam za lepše urejen kraj z urbano urejenim centrom, za še bolj aktivno delo društev, za boljšo povezanost krajanov itd.

Damjan Martinuč (SMS, 32 % prisotnost na sejah)

Z delom četrtne skupnosti sem zelo zadovoljen, čeprav menim, da zaradi premajhne pristojnosti nismo uspešni v tolikšni meri kot bi si to želeli.

V Svetu ČS se trudimo reševati konkretne probleme, ki nastajajo v naši četrtni skupnosti oziroma so tukaj prisotni že vrsto let, a nas žal omejujejo tudi dana sredstva. Mislim, da je to tudi poglavitni razlog za nizko udeležbo svetnikov.

Ivan Brodarič (Ljubljana moje mesto, 84 % prisotnost na sejah)

Delo ČS je v redu, saj se trudimo, ampak pogojev pa ni. Mi lahko nekaj predlagamo, sama izvedba pa je takšna, kot je. Na splošno se zadeve v ČS izvajajo polovično ali pa sploh ne. Velikega vpliva svetniki ni-

mamo.

»Mislim, da ni nizke prisotnosti na sejah. Ni prisotno strankarstvo, ampak vsi delamo za našo ČS, kar mi je zelo všeč. Naši predlogi se ustvarjajo in usklajujejo, naprej pa o njih odloča MOL, kar je velik problem.

Zato se zavzemam, da bi imela ČS večje kompetence, da bi več odločala in bi se upoštevalo mnenje naših krajanov.

Branko Gorenc (LDS, 63 % prisotnost)

ČS dela dobro, zlasti po zaslugi predsednika. Tudi starejši člani so bolj aganzirani, so že kar nekaj mandatov tukaj. Imajo verjetno več časa, da se s tem ukvarjajo ali pa so nekako bolj pripadni ČS. Mislim, da dobro dela, da je ena izmed boljših ČS.

Če sem odsoten, sem opravičen odsoten. Svojo funkcijo opravljam, mogoče ne po svojih najboljših močeh, ker bi se sigurno dalo še kaj narediti. Drugi naj zase sami povedo. Kar se pa tiče predsednika in še nekaj drugih članov, so seveda bolj aganzirani.

Edvard Wostner (LDS, 21 % prisotnost na seji)

Mislim, da je več ali manj pihanje v veter, ker ČS tako nima nobenih kompetenc, to je samo privid demokracije, pesek v oči. Ima veliko manjšo vlogo kot so jo imele krajevne skupnosti. To pa je posmeh demokraciji.

Moja prisotnost res ni zadovoljiva, vendar so vedno stalna vprašanja, odgovori so vedno eni in isti, denarja pa ni. Ne vem, zakaj bi svetil tukaj za ta privid demokracije, saj ČS samo daje predloge in vprašanja na MOL, tam pa tako teče vse po svoje.

Štefan Tasič (SDS, 68 % prisotnost na sejah)

Zelo sem razočaran nad možnostmi, ki jih sedaj kot svetniki imamo. Vse naše delo je omejeno na pošiljanje pobud in prošenj mestni občini, le-ta pa jih običajno nikoli ne upošteva. V takih razmerah je res škoda časa za delo v ČS.

Udeležba naslednjih sej bo verjetno ostala enaka, kot je bila do sedaj. Delo v ČS je prostovoljno, ravno tako tudi prisotnost. Tako uvajanje kazni ne bi prišlo v upoštevek.

Viktor Korošec (LDS, 95 % prisotnost na sejah)

Na sejah je važno, kaj mi želimo doseči in to ne glede na LDS ali vladajočo stranko. Problem je, da v četrtni skupnosti nimamo ciljev in to je najslabše. Mi delamo iz danes na jutri. Rešujemo neka vprašanja, delamo neke plane, pri tem pa vse skupaj zastane in zamre.

Tudi če bi imele ČS več pooblastil, ne bi bilo nič boljše. Bistvo je, da mi vemo kaj hočemo. In če to vemo, si naloge in cilje izborimo tudi v obstoječih službah mestne uprave. Če pa z nobeno nalogo ne pridemo v proračun, potem zadeva ni rešena.

Petra Mejač (SDS, 42 % prisotnost na sejah)

Zadovoljna sem s samim delom ČS, nisem pa zadovoljna s pristojnostmi, ki so ji dane. Mislim, da bi morala imeti ČS več pristojnosti na vseh področjih, od komunale, do šolstva, kulture, socialnega skrbstva itd.

Res sem bila v preteklem obdobju na sejah bolj redko, zgolj zaradi študijskih obveznosti. Upam, da v bodoče zaradi zaključevanja študija tega problema ne bo več. S svojim delom ne smem biti takoj zadovoljna, hočem napraviti čim več in čim boljše, kar mi vedno ne uspe. Učim se na napakah. Tako nameravam preko interneta vzpostaviti kontakt s krajinami, da bi čim hitreje in uspešneje reševali probleme, ki se pojavljajo v našem kraju. Ob tej priložnosti naprošam krajinane k čim boljшему sodelovanju. Predloge in pobude naj mi krajinani pošiljajo na mail: peticija@yahoo.com.

Kot sem že omenila ima ČS v MOL premalo pristojnosti na vseh

področjih. Večina problemov se rešuje na ravni mestne občine same. Upam, da se bo stanje v prihodnosti popravilo in bo s tem ČS bolj samostojna, kar se mi zdi zelo pomembno za tak del mesta kot so Črnuče oz. Šentjakob, od koder prihajam.

Martina Vuk (SD, 53 % prisotnost na sejah)

Po štirih letih delovanja Sveta ČS Črnuče bi lahko naredili že prvo »bilanco stanja«. Moja ocena je, da se svetnice in svetniki kar trudimo in (nekateri bolj, drugi manj) vlagamo svoje znanje, izkušnje in energijo v čim boljšo prihodnost ČS Črnuče. Žal je naš dosež omejen zaradi majhnih pooblastil, ki jih četrtne

skupnosti imajo. Pa vendar prebivalke in prebivalci najbolj poznamo svojo okolico in zato lahko opozarjamo na pereče probleme v naši bližini ter hkrati tudi predlagamo rešitve. In nekaj se vendarle premika.

Nizka udeležba na sejah Sveta ima več razlogov. Prvi je zagotovo ta, da smo svetnice in svetniki zelo aktivni ljudje, kar pomeni, da imamo veliko dodatnih dejavnosti in se je včasih nemogoče časovno uskladiti. Drugi razlog je pozno sklicevanje sej; zadnja seja je bila na primer sklicana le tri dni pred datumom seje in iluzorno je pričakovati visoko udeležbo pri takem odnosu. In nena zadnje mnogi, ki kandidirajo v svet četrtne skupnosti, mislijo, da bodo kar konkretno zaslužili. Potem pa vidijo, da iz te moke ne bo kruha in preprosto ne hodijo na seje, ker »se jim ne splača«. Udeležba bi se povečala, če bi predsednik skliceval seje najmanj en teden vnaprej, če bi se usklajevali glede datumov in če bi izboljšali obveščanje svetnic in svetnikov. Vsi imamo mobilne telefone, večina nas uporablja elektronsko pošto, zakaj torej ne izkoristimo teh sredstev za boljše in učinkovitejše delo sveta? Svoj prispevek k delovanju četrtnega sveta in s tem celotne Četrtne skupnosti Črnuče ocenjujem kot kar pomemben. Aktivna sem predvsem na tistih področjih, ki jih poznam. Prisotnost na sejah je samo en kazalec aktivnosti. Veliko dela se dogaja zunaj sej. Kar pa je najpomembnejše, vsak dan sem del Črnuč, ker tukaj živim. Opazujem, kaj je narobe, kaj bi se dalo izboljšati, se pogovarjam z ljudmi in skušam poiskati rešitve.

V intervjuju nista sodelovala dva člana sveta. S Krstanom Kovjeničem (LDS, 37 % prisotnost na sejah) kljub našim prizadevanjem nismo mogli vzpostaviti stika, Aleš Rus (NSi, 95 % prisotnost na sejah) pa je v avgustu odstopil, ker je odšel na novo delovno mesto v Bruslju.

Spraševala sva: Anja Frišek, Anej Ferko

Naša četrtna skupnost v proračunu Mestne občine Ljubljana za prihodnje leto.

Višina letošnjega mestnega proračuna bi naj za prihodnje leto znašala 56,7 milijard SIT, kar znaša cca 5 % več kot letos. Največ proračunskih sredstev je namenjenih za predšolsko vzgojo (18,7 %), sledijo sredstva za komunalo (13,8 %), sredstva za mestno upravo (13,5 %) in urejanja mestnih zemljišč (12,6 %). Proračunski primanjkljaj znaša 3,2 %, zadolženost pa 2,6 % višine proračuna. Kaj prinaša Črnučam?

Do 1. 9. 2006 naj bi bila sezidana in bi začela s poukom OŠ v Dragomlju, ki jo skupaj financirata ljubljanska in domžalska občina. Obiskovali jo bodo osnovnošolci iz Šentjakoba in Podgorice. Prostori sedanje podružnične OŠ se bodo po prizadevanjih Šentjakobčanov, pa tudi četrtne skupnosti namenili za potrebe tamkajšnjih društev.

Začela se je gradnja kanalizacije po Dunajski cesti od Savskega mostu proti Črnučam v dolžini cca 650 m. Predvidena sta gradnji kanalizacije po Ulici 24. junija od Dunajske ceste preko železniške proge Ljubljana-Kamnik v dolžini cca 100 m in kanalizacije po delu Izletniške ulice, prav tako v dolžini cca 100 m. Gradnja kanalizacije se bo marca 2006 nadaljevala tudi na na Ježi. Na področju prometa bodo začasno semaforizirali križišča Dunajske in Gameljske ceste do izgradnje končnega križišča v letu 2008. V tem letu je načrtovana tudi gradnja krožnega križišča Dunajska-Obvozna (Nemška) cesta, na drugi strani savskega mostu. Za delovanje ČS Črnuče je namenjenih 6.474.000 SIT, kar je 65 % več kot v letu 2005.

V prihodnjem letu bi naj bil izdelan osnutek prostorskega plana Mestne občine Ljubljana, z urbanistično zasnovo in strokovnimi podlagami za nov prostorski red MOL. To je silno pomemben

akt tudi za našo četrt. Nekatera bistvena vprašanja se namreč navezujejo prav nanj. Kakšna bo ČS Črnuče v bodoče, kakšen bo obseg centralnih stanovanjskih in proizvodnih površin, struktura stanovanj, kje bo lokacija doma za starejše občane, kaj bo s črnuškim pokopališčem, kje bodo športne in rekreacijske površine, itd. Zaradi pomembnosti navedenih vprašanj je Odbor za urejanje prostora in varstvo okolja pri ČS Črnuče ustanovil projektno skupino, ki bo o teh vprašanjih pridobila mnenja zainteresirane javnosti, sodelovala z načrtovalci in oblikovala svoja stališča za razpravo na odborih in svetu ČS Črnuče.

Iz predlaganega proračuna MOL pa je tudi razvidno, da vanj niso vključene pomembne naloge, ki jih je ČS predlagala že v prejšnjih letih. Svet ČS Črnuče je zato na zadnji seji predlagal dopolnitev z obnovo kletnih prostorov v kulturnem domu, dokončanjem izgradnje hodnika za pešce ob Dunajski cesti, ureditvijo prometne signalizacije v Starih Črnučah in na Poti k sejmišču, ureditvijo nezavarovane javne poti preko železniške proge, ki vodi do naselja Ježa, ureditvijo avtobusnega postajališča ob OŠ Maksa Pečarja in zagotovitvijo umirjanja prometa po Dunajski cesti in Cesti Geneta Štuparja. Kot bistveno nalogo pa je predlagal sanacijo območja črpališča Jarški prod, ki naj se opredeli kot prioritarna mestna naloga.

Franco Ules

NAŠA DRUŠTVA

Finančna pomoč društvom ali zakaj je potrebno narediti korak dalje

Svet Četrtna skupnosti Črnuče že nekaj let kot eno glavnih prioritet opredeljuje razvoj in krepitev društvene dejavnosti na Črnučah. V duhu tega cilja se aktivnim društvom daje tudi finančna pomoč. Pristojni odbor je predlog oblikoval na podlagi prispelih prošelj s planom dela in opisom aktivnosti za leto 2005 za sofinanciranje dejavnosti. Zneski niso veliki, a so različni, saj se je upoštevala kvaliteta programa, dejanska aktivnost društva, sodelovanje na Črnuški pomladi in pomen, ki ga ima društvo za okolje, v katerem deluje.

Vsa društva so morala po opravljeni aktivnosti poslati vsebinsko in finančno poročilo. Vseh 17 poročil je prispelo, a z veliko truda strokovnih sodelavk ČSČ, še posebej ga. Marjete Cedilnik. Društva so tako dobila že oblikovan spretni list poročila, ravno tako se je od njih zahtevala le predložitev računov. Večina izvedenih projektov je bila zelo kvalitetna in večina denarja resnično namensko porabljena. Pa vendar... Ko človek prebira nekatere račune in datume njihove oddaje, se malo zamisli. Oddajanje poročil nekaj mesecev po poteku roka, pritoževanje nad nizkimi zneski, a še za te zneske ne morejo »najti« računov, prirojevanje dogovorjenih aktivnosti... To je le nekaj ne ravno prijetnih opazk. Veliko računov se je nanašalo na pogostitve. Če je pogostitev zaključek pomembnega dogodka in nagrada za trud, potem je vsekakor upravičena, če pa je pogostitev sama po sebi edina aktivnost, potem pa velja razmisliti o nadaljnji podpori takim društvom. Za četrtno skupnost so različna društva, od športnih in kulturnih do mladinskih in upokojenskih, izrednega pomena. Pa vendar je treba posebej nagraditi predvsem tiste, ki v svoje aktivnosti vlagajo ogromno energije, časa in prostovoljnega dela.

Zato velja za naslednje leto razmisliti o javnem razpisu, v katerem bo jasno opredeljeno, kakšne projekte želimo, kateri so kriteriji za izbor in kakšna so pravila igre. Tudi iz 30.000 tolarjev se ne sme norčevati. Preprosto škoda je, da najboljši dobijo skoraj toliko kot tisti, ki se bolj malo trudijo. Nekaj društev na Črnučah pa je nedvomno dobrih, kvalitetnih in zelo aktivnih. V take se spleča vlagati!

Martina Vuk

P.S.: Iskrena hvala tabornikom za poslano kartico iz tabora. Taka drobna pozornost je znak, da je njim ta denar veliko pomenil.

Naše gazele

Deklice iz OŠ. Maksa Pečarja so na državnem prvenstvu v športno ritmični gimnastiki ponovno osvojile naslov prvakinj. Deklice trenirajo v ŠRD Gazela pod mentorstvom mag. Gulje Avkhadijeve. Društvo deluje že osmo leto in ima člane po vsej Sloveniji. Iz Črnuč je vanj včlanjenih 43 deklic od 6. do 15. leta. Trenirajo dvakrat tedensko. Vadba v športno ritmični gimnastiki je sestavljena iz razgibanja, vaj z žogo, obročem, trakom, kolenico in kiji. Doslej so

se črnuška dekleta prav iz vseh velikih tekmovanj vrnila z medaljo in pokali, za kar je gotovo najbolj zaslužna trenerka Gulja. Čestitamo!

Anej Ferko

Gasilsko društvo Črnuče

Začetki ustanovitve gasilskega društva na Črnučah segajo v leto 1912, ko so se nekateri domačini odločili organizirano nastopiti v bran rdečemu petelinu, ki je grozil takratnim skromnim kmečkim hišam in bajtam. S pomočjo dobrotnika, ki je odstopil kos zemlje in župana, ki je vsako leto dodal nekaj sredstev za nabavo opreme, je v času med obema svetovnima vojnoma zrasel tudi gasilski dom. Vse do leta 1957, ko je društvo dobilo svoje prvo vozilo FIAT FURGON 620B, so gasilci izvajali intervencije z vozom in konjsko vprego. Ob 60-letnici društva je društvo pridobilo novo črpalko ROSENBAUER 8/8 in nekaj zatem tudi novo terensko vozilo LAND ROVER za potrebe gašenja gozdnih požarov. Po 18-letih je društvo vozilo LAND ROVER zamenjalo s terenskim vozilom NISSAN PATROL, ki je še danes v operativnem sestavu. Orodno vozilo TAM 75 je leta 1994 zamenjalo sodobnejše orodno vozilo MERCEDES-BENZ 510 in leta 2001 smo od gasilske zveze Ljubljana dobili gasilsko cisterno TAM 170, kot zamenjavo s cisterno TAM 110. V društvu imamo še dve prikolici, eno za poplave in drugo za ekološke nesreče. Velik poudarek v društvu dajemo osebni zaščitni opremi, saj bi brez nje težko opravljali svoje poslanstvo. Zato poskušamo priti do sodobne opreme in nekaj te že imamo. Prizadevamo si, da bi jo lahko zagotovili vsem operativnim članom. Žal smo pri nabavi vozil in opreme finančno zelo omejeni. Gasilsko društvo se financira iz prostovoljnih prispevkov krajanov Črnuč, nekaj sredstev pa pridobimo tudi iz proračuna MO Ljubljana preko Gasilske zveze Ljubljana.

Letno imamo povprečno 15 intervencij od tega je kar 90 % požarov v naravi, ostalo pa so intervencije ob neurjih, poplavah itd. Gasilci smo v stalni pripravljenosti pomagati sočloveku, predvsem pa sokrajanom, ko jih doleti nesreča. Vsak torek imamo tehnične dneve, kjer svojo opremo preskusimo in pregledamo. Enkrat mesečno pa imamo tudi sejo upravnega odbora, kjer odločamo o dejavnostih našega društva.

V zadnjem času smo pridobili kar nekaj mladih, ki nas bodo nasledili. Upamo, ter želimo, da se nam v prihodnje pridruži še več mladih, predvsem osnovnošolcev in dijakov, katerih bi bili še posebej veseli. Zavzemamo se tudi, da bi v svoje vrste pridobili pripadnice nežnejšega spola – dekleta.

Zato vabimo vse, ki ste zainteresirani priskočiti na pomoč sočloveku, pridobiti nove izkušnje v gasilskih vodah in spoznati podobno misleče ljudi, da se nam pridružite ob torkih. Veseli vas bomo. Še posebno vabilo pa velja dekletom in ženam, ki jih ni strah gasilcev in jih tako delo veseli.

Matej Rudel

Večer taborniške fotografije

V okviru festivala Črnuški september smo črnuški taborniki rodu Heroj Vitez 9. septembra pripravili večer taborniške fotografije. Povabili smo naše člane, sorodnike, prijatelje in ostale Črnučane. Z "akademsko" zamudo so se luči v dvorani kulturnega doma končno zatemnile. Po taborniški himni so se na platnu zvrstile zanimive fotografije z naših akcij v preteklem letu: izleti v naravo, taborniška tekmovanja in taborjenje ob prelepi Soči. Blaž in Vesna sva se trudila zabavati publiko s komentiranjem prikazanega – kako nama je uspevalo, veste le tisti, ki ste bili z nami. Ostali pa ste zamudili tudi sladko pogostitev, ki smo si jo privoščili ob koncu.

Vsi člani rodu Heroj Vitez, ki premoremo fotoaparate, zdaj ob vsaki akciji spet pridno pritiskamo na sprožilce. Torej se vidimo na našem Večeru taborniške fotografije prihodnje leto!

Vesna Bitenc

JVC | PANASONIC | SONY | PHILIPS | CANON | GBC
 HYUNDAI | THOMSON | DAHLE | IBICO | BROTHER

AVDIO / VIDEO / BIRO APARATURE
 Nudimo hitro in zanesljivo popravilo praktično kateregakoli aparata.

PON-PET: 8-16h, TOR: 8-18h Poslovna stavba, Brnčičeva 13, T: 01 563 40 60, E: servis@1-servis.si

prvi servis

JAKŠA
 MAGNETNI VENTILI

Šlandrova 8
 1231 Ljubljana
 Tel: (01) 537 30 66
 Fax: (01) 537 30 67
 www.jaksa.si

PRO HORTO
Strgar

urejanje vrtov in parkov
 tel.: 01/561 20 89
 http://www.pro-horto.si

NOVOGRADNJA | POSLOVNI OBJEKT BRNČIČEVA

V zaključeni tretji gradbeni fazi je poslovni objekt, v katerem so najemu namenjeni pritličje in štiri nadstropja.

Objekt je v osnovi namenjen poslovnim dejavnostim, s pisarniškimi in spremljajočimi prostori ter pomožnimi prostori in parkirišči v kletni etaži.

Ker je objekt še v fazi izgradnje, so možne vse prilagoditve potrebne za izpolnitev zahtev najemnika. Prednost imajo najemniki celotnega posameznega nadstropja.

Možnost selitve je v prvi polovici meseca julija 2006.

Ostale informacije: Smart Com d.o.o., Ljubljana, E-pošta: nepremicnine@smart-com.si, Tel.: 041/364 644

cestno podjetje ljubljana

CESTNO PODJETJE LJUBLJANA
 STOLPNIŠKA 10, 1112 LJUBLJANA

TAC

Tovarna asfalta Črnuče, d.o.o.
 1231 LJUBLJANA-ČRNUČE,
 Cesta na Brod 2

Tel. (01) 5374.124, Fax: (01) 5372.355

IZDELAVA ASFALTA VSEH VRST

Utrinki s črnuškega spleta

Možno je reči, da je v zadnji polovici leta aktivnost na črnuškem forumu malce upadla. So morda udeleženci obupali nad tem, da se z njihovimi pobudami nič ne dogaja, in nad tem, da je odgovorov, ki jih daje četrtna skupnost, bolj malo? No, tako hudo ni, saj ni mogoče reči, da se nič ne dogaja.

Veliko pozornost je pritegnila zapora železniškega nadhoda, ki ga obnavljajo, kar je precej Črnučanov, tudi otrok prisililo k prečkanju proge na nezavarovanem prehodu. Udeleženec, ki se podpisuje z Necklub, je mestni upravi hvalevredno poslal celo pobudo, kako položaj urediti, a se je ta odzvala medlo in nekako ni našla rešitve za problem.

Nekaj zgražanja (o tem je pisal precej dejavni udeleženec foruma pod imenom Črnučan) je bilo deležno tudi katastrofalno slabo pluzenje snega ob prvem novembrskem sneženju. Še dva dni po koncu padavin so morali šolarji v šolo po cestišču, ker pločnikov niso splužili! Ljudje mislijo, da bi tukaj četrtna skupnost morala hitreje reagirati.

Nekaj manj razburjenja je v zadnji polovici leta povzročala nameravana gradnja Savski breg. To ni nenavadno, saj v zvezi z njo teče postopek na upravno sodišču, ki ga je v imenu obrambe javnega interesa glede tega projekta vložil državni pravobranilec. Pač pa upravno sodišče s sodbo v oktobru ni priznalo stanovalcem Sp. Črnuč statusa stranke v postopku, ki so ga zahtevali v marcu, ko so vložili tožbo. Glede na vse to je težko predvidevati nadaljnji razplet stvari.

Naša četrtna skupnost

Izdaja: Četrtna skupnost Črnuče, MO Ljubljana

Distribucija in naklada: glasilo brezplačno prejme vsako gospodinjstvo na območju ČS Črnuče, natisnjenih 3800 izvodov

Odgovorni urednik: Jože Osterman

Uredniki in sodelavci: Aljoša Bizjak, Ivanka Brezigar Stanič, Anej Ferko, Anja Frišek Damjan Martinuč, Martina Vuk.

Zasnova, oblikovanje in grafična izvedba: Delo Repro d.o.o.

Naše (črne) točke

Ko se človek z mestnim avtobusom pelje v Črnuče, takoj za Savskim mostom doživi prvi stik s Črnučami. In ta stik je vse prej kot dobrodošlica. Takoj za mostom se namreč končata tako pločnik kot tudi kolesarska steza, križišče Dunajske in Gameljske ceste pa je povsem poglavje zase. Neurejeno bankino in križišče, ki ob jutranjih urah ne omogoča pretoka prometa in povzroča velike prometne zamaške, smo izbrali za tokratno prvo črno točko. Četrtna skupnost je sicer že opozarjala na to vprašanje, a se je vsakič zadrževalo pri MOL in financah, Drugo leto menda nekaj bo.

Avtobus najdalje in po številu potnikov največje proge namreč obrača na Črnučah in z njim se po mestu ponosno na avtobusih vozi tudi napis Črnuče. A vse ni tako idilično. Obračališče je namreč krepko zanemarjeno in nadstreški, pod kateri

mi so parkirana kolesa, so že tik pred tem, da se zrušijo vase. Poleg starih nadstreškov so postavili tudi nov nadstrešek s klopco, ki pa slabega vtisa ne popravlja. Temu dodajmo še krepko dotrajan asfalt. Z vprašanjem smo se obrnili tudi na LPP, kjer nam je svetovalka za komunikacijo Tamara Deu odgovorila, da so postajališča v lasti MOL občine, kjer pa nam na Oddelku za gospodarske službe sploh niso odgovorili. Grda črna točka je tudi na parkiriščih pri okrepčevalnici NEC oz. športnem centru na spodnjih Črnučah. Tu je bil v osemdesetih letih lepo urejen rekreacijski center z igrišči za nogomet in tenis. A od tedaj njihov lastnik – mestna občina – ni storila skoraj ničesar, da bi ta potencial izkoristila in iz njega naredila prijeten kraj za druženje in rekreacijo. Igrišča so lani nekoliko uredili, hudo pa je z okolico. Vanjo vlaga le lastnik lokala Zvonko Kržan, ki si že dalj časa prizadeva za ureditev primernih parkirišč. Sam je na Mestno občino naslovil že več pobud, a ta se do svoje lastnine obnaša ravnodušno. V času mrtve sezone naj bi se na tem območju srečevali tudi preprodajalci droge!

Anej Ferko

Naše uspešno podjetje

Medis, d.o.o.

V obrtno industrijski coni ob Šlandrovi in Brnčičevi ulici je v zadnjih letih našlo domovanje več uspešnih podjetij. Eno od takih podjetij je tudi podjetje Medis, d.o.o., ki je sedež podjetja preselilo na Črnuče pred nekaj leti. Generalni direktor družbe, gospod Tone Strnad, nas je prijazno sprejel in predstavil podjetje.

Gospod Strnad, podjetje Medis lahko štejem med uspešnejša podjetja, svojo dejavnost pa še zmeraj širite. S čim se vaše podjetje ukvarja danes?

V Sloveniji poleg Medisa, ki pokriva področje medicine, nastopajo še sestrskata podjetja Trion, d.o.o., ki pokriva področje elektronike in biro opreme, 1. servis, d.o.o., ki opravlja dejavnost servisiranja avdio, video, biro in medicinskih aparatov, ter najmlajši Intago, ki pokriva ostala področja. Trenutno imamo 170 zaposlenih v 5 državah, saj Medis z zdravili, medicinskimi pripomočki in opremo oskrbuje trg v Sloveniji, Hrvaški, Bosni in Hercegovini, Srbiji in Črni gori, Makedoniji ter Albaniji.

Zakaj ste se selili na Črnuče?

Podjetje je bilo ustanovljeno leta 1989 in je sprva delovalo za Bežigradom, proti koncu devetdesetih smo od Plastorja odkupili zemljišče pri križišču Brnčičeve in Štajerske ceste. Pred nakupom so imeli nekateri sodelavci pomisleke, da bo stavba predaleč od mesta, zato smo zmerili, koliko časa z različnih bivalnih lokacij vzame vožnja do Črnuč, in prepričali smo se, da je lokacija odlična. Kasneje se je pokazalo še, da je dovolj blizu mesta in dovolj oddaljena, da se izognemo prometnim konicam, ki so postale naš vsakdan. Po izgradnji poslopja na Brnčičevi smo v zadnjih letih kupili še prostore ob Poti k sejmišču in dodatne prostore na Brnčičevi (bivši Plastor). V te obnovljene prostore bomo preselili del naših dejavnosti.

Medis deluje na področju medicine, Črnučanom pa ste znani tudi po podporni dejavnosti na kulturnem področju.

Naša redna dejavnost je seveda naša glavna skrb. Zavedamo pa se, da živimo v okolju, ki mora biti naša skupna skrb. Zato smo, kolikor zmoremo, aktivni tudi na športnem, kulturnem in humanitarnem področju.

P o n e k o d smo aktivni udeleženci, včasih pa pomagamo tudi s sredstvi. Podarili smo že več dializnih aparatov,

na primer Kliničnemu centru in bolnišnici Ptuj, podpiramo humanitarne organizacije, kot sta Unicef in Sonček, pa tudi šolam priskočimo na pomoč pri projektih. Poleg podpore omenjenim pomagamo tudi kulturno-umetniškim organizacijam, saj podpiramo Akademsko folklorno skupino France Marolt ter pevski zbor iz Črnuč KUD Svoboda-Medis.

Veliko delamo s svojimi delavci. Zato si prizadevamo zgraditi dobro delovno okolje, zgraditi ekipo ljudi, ki zmore delati skupaj. Sodelavci si sami organizirajo strokovne izlete, piknike, športna tekmovanja, izobraževanja, izdajamo tudi lastni interni časopis, kar v večini primerov sofinancira podjetje. Vse to krepki skupnost in pripadnost družbi v podjetjih doma in tujini.

Kakšna je prihodnost podjetja?

Prihodnost Medisa bazira v razvoju novih programov doma in predstavništev in podjetij v jugovzhodni Evropi. Na Hrvaškem in v Srbiji ima Medis močni podružnici, v Bosni in Hercegovini ter Makedoniji pa se podružnici šele dobro uveljavljata.

Podjetje je imelo leta 1989 100 DEM ustanovnega kapitala ter 1 zaposlenega, leta 2004 pa 1,2 milijonov osnovnega kapitala ter 153 zaposlenih.

Aljoša Bizjak

NOVICE

Obnovljen podhod pod Dunajsko cesto.

Enaindvajsetega oktobra smo dočakali otvoritev prenovljene ga podhoda za pešce pod Dunajsko cesto. Popravljen so bile betonske stopnice, zamenjana železna konstrukcija, celotna elektroinstalacija in razsvetljava, zamenjana so bila lesena tla, delno pa je bila obnovljena in na novo prebarvana ograja. Podhod najpogosteje uporabljajo otroci na poti v šolo. Zdaj je res lepo urejen in Črnučanom priporočamo, da ga pogosteje uporabljajo, saj je prečkanje Dunajske ceste nevarno.

Vzdrževalna dela na nadhodu železniške proge v Črnučah

Od 18. oktobra do 23. decembra je zaradi večjih vzdrževalnih in obnovitvenih del zaprt nadhod nad železniško progo med Dunajsko cesto in Okrogarjevo ulico. S popolno zaporo se je žal pojavila huda nevarnost za vse, ki prihajajo s Sp. Črnuč v zgornji del naselja, saj bi varen obhod terjal bistveno daljšo pot, zaradi česar pešci večinoma zdaj hodijo kar preko tirov. Med njimi je precej šolarjev. Samo upamo lahko, da se ne bi zgodila kakšna nesreča in se zgražamo nad pristojnimi, ki razen nekaj opozorilnih znakov niso storili ničesar.

Ivanka Brezigar Stanič